

møguleikarnar aftur har, sum eg fór, leggur hon afturat.

Muddle Through

Í farnu viku framførði Andrea saman við donsku Helenu Høier til tiltakið “Take The Stage” í Dansekapellet í Keypmannahavn. Helenu Høier er danskur dansari, sum Andrea hevur møtt í dansi-umhvørvinum í Keypmannahavn. Koreografiin hjá teimum kallast “Muddle Through” og snýr seg um lívsins avbjóðingar, og hvussu vit stríða okkum ígjøgnum hesar avbjóðingarnar. Hetta hugskotið fingur tær úr yrkingini “Eitt dýpi av dýrari tíð” hjá Jens Paula Heinesen.

Hesa framførsluna fingur tær nógv rós og flott ummæli fyri.

— Eg og Helena søktu um at sleppa við til tiltakið, og vit fingur jáltandi svar. Eg havi framført á Dansekapellet fyrr, og eg hevði stórar vónir um, at vit fóru at sleppa við, sigur hon.

Tær báðar tosaðu saman um yrkingina og løsu hana óteljandi ferðir, áðrenn tær bygdu sjei minuttir langa dansin út frá yrkingini.

— Tá vit høvdu lisið yrkingina fleiri ferðir, tosaðu vit saman um, hvat vit fingur burturúr henni, og hvussu vit koma ígjøgnum avbjóðingarnar í lívinum. Modernaður dansur er abstraktur, og okkara hugsan var at brúka hvørja aðra til at vísa, hvussu vit koma ígjøgnum avbjóðingarnar, sigur hon.

Slikar avbjóðingar kunnu verða alt frá at kenna seg strongda, fáa hug at geva skarvin yvir ella saknur og missur.

— Vit kenna øll kensluna av at

at vaksa dansin frá sjei til 40 minuttir.

— Hugskotið handan dansin verður tað sama, men alt verður størri. Eg ímyndi mær, at eg fái tørv á sjónleikara og tónleikara

an, sum eg vænti, at eg fari at gera næsta ár, tí vit fingur so nógv rós og eggjan, eftir sýningina í Dansekapellet, sigur Andrea Joensen.

Fyri Andreu er tað umráðandi, at verkið verður framført í Føroy-

at gera egnar sýningar og skipa fyri undirvísing, millum annað í Føroyum við Dansieksperimentinum, sum hon saman við øðrum í summar skipaði fyri annað árið á rað.

— Endamálið við Dansieksperimentinum er at savna tey, sum hava áhuga í dansi í Føroyum, fáa øll við og spjaða dansimentanina í Føroyum, sigur hon.

Onki dansi-umhvørvi í Føroyum enn

Tá Andrea hevur skeið í dansi í Føroyum, er tað øgiliga ymiskt, hvussu nógv tekna seg, so torført er at meta um, hvussu nógv hava áhuga í dansi.

— Tað tekur tíð at byggja eitt umhvørvi upp, sigur hon.

Hon greiðir frá, at tað eru nakrar eldsálir í Føroyum, ið hava roynt at menna dansin, men áhugin hevur ikki ordiliga verið har enn.

— Tað er torført at nágreina, hví tað er so. Skal umhvørvið vaksa, so mugu fleiri vísa áhuga. Í Føroyum er fimleikur væl umtóktur og

hevur verið tað í longri tíð. Dansur er nýggjari, sigur hon, og leggur afturat, at tað í summum førum er sami málbólkur, og tey, sum ganga til fimleik hava ikki tíð til so nógv annað, tí hann krevur nógv.

— Tað eru tó fleiri dansarar, ið ongantið hava gjørt fimleik, leggur hon afturat, og greiðir frá, at tað móguliga er torført at byrja at ganga til dans, og tí skulu summi skumpast avstað.

Virðismetadansin

Andrea heldur, at hóast tað eru fá sum dansa í Føroyum, so duga føroyingar at virðismetadansin.

— Vit hava ótrúliga nógv dugnaliga listafolk, men dansurin hevur ikki fingið stórt pláss. Eg havi prøvað roynt at søkt stuðul, og tá hevur tað gingið gott at fingið umsóknina játtaða, tí tað kom undir til at menna dansimentanina í Føroyum. Um eg nú søki til eitt listarverk, so veit eg tó ikki, hvussu tað verður raðfest í mun til aðra list, sigur hon.

Eitt dýpi av dýrari tíð

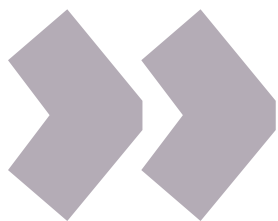
Jens Pauli Heinesen

So verður sagt av monnum
at lívið er markleys neyð
eitt dýpi av gráum døgum
og børn, ið biða um breyð
Kanska er lívið sorgarlag
kanska er lívið gott
og kanska eg ein skínandi dag
beri kenslu av myrkari nátt

Í nátt er luftin so rein og klár
bládjúp og ísandi køld
foldin hvílir í hvítari tøgna
og norðlýsið reisir sær tjöld
Og vit mitt er fult av tonkum
á ferð út á víðan veg
at finna á miðleysu náttargongd
tann vísdóm, ið uggar meg

Men ongan vísdóm eg finni
ið sigur tey sonnu orð
Sum bløðandi fuglar falla tey
aftur at hvítari for
Tó eg veit at dýrgripir finnast
og fjalast við gráan eim
tá gentur og dreingir spenna
sum folar í dans og gleim

Tá barmur mín spentur av undran
av eydnu, av tungari trá
av iva og sorgarløgum
Eisini, eisini tá
veit eg at lívið er gáva
eitt dýpi av dýrari tíð
sum øll skulu valla ígjøgnum
rekast og villast inni

“Hugskotið handan dansin verður tað sama, men alt verður størri. Eg ímyndi mær, at eg fái tørv á sjónleikara og tónleikara at hjálpa við at gera pallmyndina størri og sterkari. Hetta verður ein sjónleikasýning við rørslum”

vera tung í huga. Dansurin snýr seg um ta kensluna, tær hendingarnar, sum hava bygt kensluna upp, og hvussu man kemur forbi tað og livur víðari, staðfestir hon.

Vil útbyggja dansin

Andrea droymur um, at fáa stuðul til at arbeiða víðari við hesum stykkinum, og síðani at framfæra tað sum eitt sjálvstøðugt dansistykki bæði í Føroyum og í Danmark. Tað krevur tó nógv pappírsarbeiði og ráðlegging, men hon arbeiðir fram í móti at gera dreymin til veruleika.

Hon greiðir frá, at tað krevur meir enn hon upprunaliga væntaði

at hjálpa við at gera pallmyndina størri og sterkari. Hetta verður ein sjónleikasýning við rørslum, sigur hon.

Næstu tíðina fer Andrea at søkja stuðul úr ymiskum listagrunnum í Føroyum og í Danmark, og hon vónar, at hon eftir at alt pappírsarbeiði er avgreitt og umsóknirnar eru skrivaðar, fær nokk av peningi til at rinda fyri, at hesin dreymurin verður veruleiki.

Hon greiðir frá, at tað eru nógv fólk við til at fáa eitt slíkt verk upp at standa, og hóast summi arbeiða sjálvboðin, so er tað ikki øll, sum kunnu ella vilja tað.

—Hetta er ein risa stór verkætla-

um eisini, tí verkið er bygt á eina føroyska yrking. Hon heldur eisini, at tað er tørvur á at vísa meir dans í Føroyum, tá tað er avmarkað við slíkum sýningum her heima.

Enn veit hon ikki, hvussu og hvar sýningin verður framført. Hon heldur, at hóast Norðurlandahúsið hevði verið upplagt við øllum teimum hentleikum, ið eru í húsinum, so hevur hon eisini hugsað um at hava sýningina á einum óvæntaðum staði. Tann tankan spæla tær enn við, men tær hava ikki tikið nakra avgerð enn.

Andrea dansar nógv, og tað ætlar hon at halda áfram við. Hon brúkar dansin á ymiskan hátt við